

N. C. Jensen: Min Bemærkning angaaende et mindre Tilskud fra Statens Side var ikke fra min Side et Attentat imod selve Lovforslaget. Jeg tror, det er fuldt forsvarligt at stille sig paa det Standpunkt at gennemføre en Lov, hvorved man i hvert Tilfælde stiller Staten og Kommunen lige, ogsaa af den Grund, at jeg mener, at baade Staten og Kommunen maa være saa stærkt interesserede i at afhjælpe Arbejdsløsheden, ikke i første Linie ved at give Understøttelse, men ved i saa stor Udstrækning som muligt at skaffe Arbejde til de arbejdsløse.

Formanden: Folketingsmanden for Aalborg Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

J. H. Jensen: Til det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) vil jeg sige, at jeg kan umulig tro, at Regeringen, naar den udarbejder et Lovforslag, skulde kunne undlade at tænke over de Regler, som det er nødvendigt at udfærdige for at faa Loven til at virke, som den bør og skal virke. Hvis det ikke er saaledes, kan vi risikere at faa Love sendt ud i Verden, uden at man kan finde paa de rette Regler for deres Udførelse — enhver ved, at det er det, der særlig volder Vanskeligheder —, saa at Følgen bliver, at Lovene praktiseres paa uretfærdig Maade. Jeg er derfor overbevist om, at Ministeren, samtidig med at han har udarbejdet Lovforslaget, har tænkt sig i alt Fald Grundtrækkene i de Regler, som skal udstedes for Lovens Udførelse, og at han ogsaa kan give Udvalget Meddelelse derom. Hvis Ministeren ikke kunde det, vilde jeg sige, at han havde været tankeløs, da han udarbejdede Lovforslaget.

Indenrigsministeren (Rode): Alle de Udtalelser, som er faldet fra Ordførerne og de fleste andre Medlemmer, der har taget Del i Debatten, har jo til fulde godtgjort Berettigelsen af de Bemærkninger, jeg fremkom med ved Lovforslagets Fremsettelse, nemlig at man her i Rigsdagen vilde erkende Nødvendigheden af, at Staten traadte til overfor de overordentlige Vanskeligheder, som vil komme til at foreligge og allerede delvis foreligger. Det har selvfølgelig glædet mig meget, at man fra alle Sider har anerkendt dette, og tillige, at man har forstaaet og biligt, at Ministeriet er gaaet den Vej, som Lovforslaget anviser. Der er fremsat en Del Bemærkninger, navnlig af det ærede

Medlem for Verninge-Kredsen (Jensen-Sønderup), som først talte, og til disse maa jeg knytte nogle Udtalelser, som delvis ogsaa vil komme ind paa de andre Bemærkninger, der er fremsatte.

Det ærede Medlem talte om Lovens Varighed og var ikke helt sikker paa, hvorledes det skulde forholde sig hermed, og det er for saa vidt rigtigt, at Lovforslaget er lidt ubestemt. Men det er jo ikke urigtigt, hvad der er sagt af ærede Talere, at denne Lov er knyttet som Tillæg til den allerede givne Lov, og at Hovedlovens Varighed betinger Tillægslovens. Med Hensyn til Hovedlovens Varighed maa jeg erindre om, at den er begrænset til Understøttelser ydede i Anledning af Trang, opstaaet ved ekstraordinære Indkaldelser til Hæren eller Søværnet i Aaret 1914. Idet nu denne Lov knyttes til Hovedloven, vil det altsaa sige, at den angaar Trang, opstaaet ved de overordentlige Forhold i 1914. Hen imod Aarets Udgang vil vi maaske vide, om vi er ude over Krisen. Vi vil da maaske kunne vide, om den Trang, som er opstaaet i Anledning af de overordentlige Forhold i Aaret 1914, vil strække sig ind i næste Aar. Vi kan vel ogsaa vide, om der bliver Indkaldelser i 1915, hvilket ingen af os haaber. Paa det Tidspunkt, naar vi naar til Udgangen af Aaret, vil vi altsaa bedre kunne tale om, hvilken yderligere Begrænsning der skal gives for Lovens Varighed.

Hvad angaar Forholdet mellem Statens og Kommunernes Tilskud, som et Par Talere har dvælet ved, og hvorom man har ment, at det maaske var en for stor Brøkdæl af denne Understøttelse, man lod Staten bære, vil jeg gerne sige, at dette selvfølgelig beror paa et Skøn. Det ærede Medlem fra Verninge mente, at der var den Forskel paa denne Lov og Hovedloven, at Indkaldelsen og den Trang, der opstod som Følge af den, var direkte forarsaget ved Statens Indgriben, men dette gjaldt ikke her. Dette er jo rigtigt. Men det forekommer mig dog, at man maa sige, at den Trang, som opstaaer i Aar paa Grund af, at det økonomiske Liv overhovedet er rystet ud af sine Fuger i en Grad og paa en Maade, som vi ikke i et Hundrede Aar har kendt herhjemme, er af en saa overordentlig Karakter og i den Grad betinget af vort hele Samfunds Stilling i Verdenssamfundene, at Forholdet vel kan sidestilles med en direkte Indgriben fra Statens Side, naar der er Tale om, hvilken Støtte Staten rettelig bør yde.